

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521010371
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3521010371.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci proti obžalovanému A. I., nar. X.X.XXXX v J., trestne stíhanému pre pokračovací prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona a iné na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.4.2023, prejednal odvolanie obžalovaného A. I. proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 24.6.2022, sp. zn. 2T/16/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 24.6.2022, sp. zn. 2T/16/2021 bol obžalovaný A. I. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona a pokračovacieho prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že v čase od dňa 20.11.2018 až do 17.12.2020 v Novom Meste nad Váhom na G. ulici č. XX na oddelení vyšetrovania Okresného riaditeľstva PZ v Novom Meste nad Váhom a inde ako svedok uvádzal v trestnom konaní nepravdivé podstatné skutočnosti, a to tým spôsobom, že dňa 20.11.2018 počas výsluchu vedeného na oddelení vyšetrovania Okresného riaditeľstva PZ v Novom Meste nad Váhom vo veci zločinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, vo veci vedenej pod ČVS:ORP-483/VYS-NM-2018, v zápisnici o výsluchu svedka obvinil poškodeného J. D. z nátlaku na jeho osobu z dôvodu, aby nevypovedal alebo vypovedal inak v trestnej veci A. G., následne v zápisnici o výsluchu osoby podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku zo dňa 30.01.2019 pod ČVS:ORP-28/VYS-NM-2019 znova uviedol, že ho mal poškodený J. D. žiadať zmeniť výpoveď v inom trestnom konaní ohľadom toho, či kupoval drogy od A. G., inak sa budú rezať krky, na základe čoho bolo uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Novom Meste nad Váhom zo dňa 21.02.2019 začaté trestné stíhanie pod ČVS:ORP-28/VYS-NM-2019 a zároveň podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie J. D. pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, neskôr kvalifikovaného ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. i) Trestného zákona, pričom následne v predmetnom trestnom konaní v zápisnici o výsluchu svedka zo dňa 02.05.2019 a neskôr aj v zápisnici o výsluchu svedka poškodeného zo dňa 17.12.2020 obvinený I. opätovne obvinil poškodeného J. D. z toho, že sa mu mal tento dňa 19.11.2018 vyhrážať, že ak bude svedčiť proti A. G., tak sa budú rezať krky, a až následne dňa 11.03.2021 pri konfrontácii medzi vtedy obvineným poškodeným J. D. a vtedy poškodeným obvineným A. I. obvinený A. I. priznal, že ním vyššie uvedené skutočnosti, ktoré uvádzal pred orgánmi činnými v trestnom konaní, nie sú pravdivé a poškodený J. D. sa mu nijako nevyhrážal a nežiadal zmenu jeho výpovede v trestnom konaní.

Za to bol odsúdený podľa § 345 ods. 1, 38 ods. 2, ods. 4 ods. 8, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ a § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podal proti nemu v zákonnej lehote písomne odvolanie proti výroku o treste. Obhajoba v úvode písomného odôvodnenia odvolania poukázala na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedla nasledovné:

„Proti Rozsudku čo do druhu a výmery trestu podávame v zákonnej lehote odvolanie.

Obžalovaný sa k samotnému skutku doznal a svoje konanie úprimne oľutoval. Z. J. Kováčsovi nevznikla žiadna majetková ujma, žiadnu náhradu škody si nenárokoval a výslovne uviedol, že súhlasí s tým, aby bol s obžalovaným uzatvorený zmier.

Poukazujeme na zásadné poľahčujúce okolnosti, kedy obžalovaný napomáhal pri vyšetrovaní skutku, ktorého sa dopustil zo strachu pred poškodeným a ku skutku sa doznal. Taktiež urobil vyhlásenie o vine v rámci konania o dohode o vine a treste, ktoré vyhlásenie by urobil rovnako, keby sa dostavil na súdne pojednávanie. Aj obžaloba bola zo strany prokurátora podaná iba za účelom rozhodnutia o výške trestu a nie kvôli rozhodovaniu o vine obžalovaného.

Vzhľadom k uvedenému máme za to, že u obžalovaného prevažuje pomer poľahčujúcich okolností a nie, ako uviedol súd, pomer pritažujúcich okolností. Z toho dôvodu zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu považujeme za nespravodlivé a nezákonné.

U obžalovaného podľa nášho názoru prichádza do úvahy aj uplatnenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody tak považujeme za neprimerane prísny a neopodstatnený, z ktorého dôvodu navrhujeme, aby odvolací súd vrátil vec prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie, resp. aby vo veci rozhodol sám a uložil obžalovanému trest miernejší, kedy budeme trvať na osobnej účasti obžalovaného, aby mohol urobiť vyhlásenie a ako uviedol aj sám súd „mohol dostať nižší trest“.

Obžalovaný odvolanie doručené jeho obhajcom dodatočne sám doplnil podaním zo dňa 4.8.2022, v ktorom namietal výšku trestu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Z dôvodov podaného odvolania obžalovaného vyplýva, že obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku. S uvedenou odvolacou námietkou sa odvolací súd nestotožnil.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že okresný súd s poukazom na ustanovenie § 41 ods. 1 Trestného zákona (obžalovaný spáchal dva prečiny) a na ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. (prevaha priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami) v danom prípade uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v rozpätí od 28 mesiacov do 60 mesiacov (5 rokov). Pri ukladaní trestu odňatia slobody okresný súd podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku zohľadňoval predovšetkým osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, možnosti jeho nápravy a závažnosť konania obžalovaného. Okresný súd tiež poukázal na skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti viacnásobne súdne trestaný a opakovane bolo na neho pôsobené i výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania veci sa odvolací súd stotožnil so skutkovými závermi okresného súdu o sklonoch obžalovaného k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti. Stíhaného skutku sa obžalovaný dopustil potom, čo bolo na neho opakovane pôsobené výkonom trestu odňatia slobody, pričom obžalovaného od spáchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti neodradilo, že bol v minulosti podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Z výsledkov vykonaného dokazovania je tak zjavné, že ani vykonanie viacerých nepodmienečných trestov odňatia slobody nevedlo u obžalovaného k dosiahnutiu výchovného účelu trestu a k jeho náprave v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené skutočnosti svedčia o zjavnej neúcte obžalovaného k záujmom chráneným Trestným zákonom, pričom doterajší spôsob života obžalovaného, objasnené okolnosti prípadu a význam poškodených záujmov chránených Trestným zákonom významne zvyšujú mieru závažnosti konania obžalovaného. Preto z hľadiska naplnenia účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona, predovšetkým ochrany spoločnosti a sťaženej možnosti nápravy obžalovaného, okresný súd správne uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o v odvolaní namietané nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, odvolací súd v súlade s odôvodnením okresného súdu konštatuje, že obžalovaný sa svojou neospravedlnenou neprítomnosťou na hlavnom pojednávaní pripravil o možnosť urobiť jedno z dvoch vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Tr. poriadku, v dôsledku čoho muselo byť v konaní pred okresným súdom vykonané dokazovanie čo do viny. Za týchto okolností podľa názoru odvolacieho súdu nemožno súhlasiť s názorom obhajoby, že by obžalovaný napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní stíhanej trestnej činnosti.

Ak okresný súd napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, podľa odvolacieho súdu tak konal v prospech obžalovaného v dôsledku nesprávneho zistenia o existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd nesprávne ustálil danosť poľahčujúcej okolnosti na strane obžalovaného podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Záver okresného súdu o úprimnom oľutovaní trestného činu obžalovaným v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona je v rozpore so zistenou viacnásobnou recidívou trestnej činnosti vyplývajúcej zo sklonov obžalovaného k nerešpektovaniu záujmov chránených Trestným zákonom. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody vzhľadom na pomer a význam poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, sťaženej možnosti nápravy obžalovaného a význam konaním obžalovaného porušených záujmov chránených Trestným zákonom, nesie práveže znaky zrejmej neprimeranej miernosti a na mieste by preto bolo uloženie trestu odňatia slobody v hornej polovici zákonom zvýšenej trestnej sadzby. Uvedené pochybenie v prospech obžalovaného však odvolací súd nemohol odstrániť pre absenciu odvolania prokurátora proti napadnutému rozsudku v neprospech obžalovaného.

Podľa názoru odvolacieho súdu výsledky dokazovania vykonaného pred okresným súdom neodôvodňovali použitie § 39 ods. 1 Tr. zákona. Okolnosti, za ktorých bol stíhaný skutok spáchaný a doterajší spôsob života obžalovaného, ktorý svedčí o jeho sklonoch páchať úmyselnú trestnú činnosť, nemožno považovať za okolnosti prípadu alebo pomery obžalovaného predpokladané v § 39 ods. 1 Tr. zákona. Uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby súčasne odporuje požiadavke výchovného pôsobenia trestu (vrátane jeho výmery) na ostatných členov spoločnosti. Odvolací súd preto dospel k záveru, že v prípade obžalovaného, ktorého konanie podľa registra trestov vykazuje znaky dlhodobej

recidívy, a ktorý svojim správaním porušil významné záujmy chránené Trestným zákonom, nepripadalo v úvahu použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona.

Ak teda okresný súd vzhľadom na vyššie uvedené rozhodné skutočnosti napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby, podľa názoru odvolacieho súdu, takýto trest nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku.

Odvolací súd nezistil nedostatky ani pri zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.